

ZBIERKA **ZÁKONOV**
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1946

Vyhlášené: 19.06.1946 Časová verzia predpisu účinná od: 19.06.1946 do: 20.08.1949

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

138

Z á k o n

ze dne 16. května 1946

o úpravě některých otázek týkajících se notářství.

Prozatímní Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

- (1) Působnost notářské komory v Praze se vztahuje na obvod zemského soudu v Praze.
- (2) Působnost notářské komory v Brně se vztahuje na obvod zemského soudu v Brně.

§ 2.

Na území, které bylo po 29. září 1938 přechodně odloučeno od území zemí České a Moravskoslezské, rozšiřuje se použitelnost předpisů upravujících notářství, které byly v době nesvobody (článek II, čl. 1, odst. 2, věta druhá ústavního dekretu presidenta republiky ze dne 3. srpna 1944, č. 11 Úř. věst. čsl., o obnovení právního pořádku, ve znění zákona ze dne 19. prosince 1945, č. 12 Sb. z roku 1946) vydány pro ostatní území jmenovaných zemí, s výjimkou předpisů, jejichž použitelnost se tímto zákonem zrušuje.

§ 3.

- (1) Notářem může být jmenován a notářský úřad vykonávati jen československý státní občan.
- (2) Do seznamu kandidátů notářství může být zapsán jen československý státní občan. Notářská komora může odmítnouti zápis do seznamu kandidátů notářství, i když jsou splněny všechny zákonné podmínky, je-li obava, že by byl dotčen veřejný zájem. Byl-li zápis odepřen proto, že by tím byl dotčen veřejný zájem, může si žadatel stěžovati u notářské komory v 15 dnech od doručení rozhodnutí k ministerstvu spravedlnosti.

§ 4.

- (1) Notář, který byl na notářské místo jmenován se závazkem platiti ve prospěch svého předchůdce důchod, je povinen uhraditi notářské komoře dávku, připadající na jednotlivý kalendářní měsíc, nejdéle posledního dne měsíce předchozího.
- (2) Důchodce má nárok na výplatu důchodových dávek vůči notářské komoře; nároku na jednotlivou měsíční dávku nabývá, dožije-li se prvního dne měsíce, na který dávka připadá. Notářská komora je povinna platiti dávku jen, pokud obdržela úhradu od notáře.

(3) Úhradu vymáhá notářská komora; její výkazy o dlužných dávkách a o zákonných úrocích, opatřené doložkou vykonatelnosti, kterou podepíše prezident komory nebo jeho zástupce (§ 130 not. ř.), jsou exekučním titulem a mohou být vykonány soudní exekucí.

(4) Závazek platiti důchod trvá až do úmrtí důchodce. Dokud závazek trvá, přechází na notáře jmenovaného nebo přeloženého na místo povinného notáře, jakož i na náměstka tohoto notářského místa dnem, kdy nastoupil svůj úřad. Okolnost ta budiž výslovně uvedena v soutěži o notářské místo.

(5) Změní-li se podstatně poměry, může ministerstvo spravedlnosti na odůvodněnou žádost důchodce nebo notáře povinného platiti důchod po konaném šetření o jejich majetkových poměrech a po slyšení notářské komory nově upravití výši důchodu nebo nepotřebuje-li důchodce důchodu na úhradu životních potřeb pro sebe a příslušníky rodiny, o něž podle zákona pečuje, zprostiti povinného na určitý nebo neurčitý čas placení důchodu. Důchodce i notář povinný platiti důchod jsou povinni sděliti k účelům šetření podrobnosti o majetkových poměrech (o jmění a o důchodech) vlastních i členů rodiny, zejména uvésti i podrobnosti o sjednaných smlouvách o životním pojištění s údajem pojišťovny, pojistky, výše kapitálu nebo důchodu a dospělosti pojistných nároků, a předložiti originály neb ověřené opisy všech platebních rozkazů (původních i dodatečných) na daň důchodovou, všeobecnou daň výdělkovou a daň z obratu a opisy příznání k dani důchodové za posledních 5 let, po případě originály neb ověřené opisy rozhodnutí o opravných prostředcích proti výměře těchto daní. Byl-li povinný zproštěn na neurčitý čas, může ministerstvo spravedlnosti na odůvodněný návrh důchodce po konaném šetření a po slyšení notářské komory placení důchodu znovu uložití.

(6) Vyjde-li ještě za úřadování notáře platícího důchod najevo jmění důchodcovo, které tu již bylo v době, kdy bylo rozhodováno o obsazení místa se závazkem platiti důchod, a to tak velké, že kdyby bylo bývalo dříve zjištěno, nebylo by došlo k obsazení místa se závazkem platiti důchod, může ministerstvo spravedlnosti na návrh notářské komory závazek k placení důchodu zrušiti. Důchodce je pak povinen vrátiti přijaté důchodové dávky.

§ 5.

(1) Notář může svěřiti kandidátu notářství, konajícimu u něho praxi, přípravu svých prací, i sepisování úmrtních zápisů, inventování a zapečetění pozůstalostí, jakož i provádění dražeb věcí movitých a zastupování stran před soudy a úřady.

(2) Kandidát, který vykonal praktickou zkoušku potřebnou k ustanovení notářem nebo který má aspoň dvouletou notářskou praxi, může býti na žádost notáře (náměstka podle §§ 119 a 120 not. ř.), u kterého koná přípravnou praxi, notářskou komorou zmocněn, aby zastupoval notáře (náměstka), je-li zaneprázdněn nebo nepřítomen, při osvědčeních podle § 76 not. ř., při dobrovolných odhadech, při dražbách nemovitostí a v soudním komisařství. O tomto zmocnění vydá notářská komora kandidátovi listinu a uvede v ní dobu, na kterou je zmocnění dáno. Toto zmocnění oznámí notářská komora presidiu příslušného krajského soudu a přednostům všech okresních soudů v jeho obvodu.

(3) Protokoly a jiné spisy sepsané podle odstavců 1 a 2 a osvědčení podepíše kandidát s dodatkem poukazujícím na jeho zmocnění. Notář je povinen úkon provedený kandidátem přezkoumati a protokol a jiné spisy jím sepsané, pokud zůstanou v úřední úschově notáře, spolupodepsati. Notář odpovídá za škodu vzešlou jednáním nebo opominutím kandidáta.

§ 6.

Je-li táž obec určena za úřední sídlo dvou nebo několika notářů, může ministerstvo spravedlnosti po slyšení notářské komory ustanoviti i místní okrsky rozhodné pro jejich sídelní povinnost; může povolití výjimku z této sídelní povinnosti, vyžaduje-li to veřejný zájem.

§ 7.

Za notářskou praxi předeepsanou pro jmenování notářem a pro přípuštění k notářské zkoušce může ministerstvo spravedlnosti až do konce roku 1950, jsou-li tu závažné důvody, na žádost a podle volného uvážení v jednotlivých případech uznati zcela nebo zčásti právní službu, kterou konal žadatel u notáře, nejsa zapsán v seznamu kandidátů notářství.

§ 8.

Ustanovení § 31, odst. 1 not. ř. bude zníti: Notář se musí usaditi v místě jemu vykázaném a mimo toto místo nesmí míti stálou úřadovnu. Jsou-li tu závažné důvody, může ministerstvo spravedlnosti povolití na dobu potřeby výjimku z této sídelní povinnosti.

§ 9.

Rozhodnutí a opatření, která byla vydána v době od 5. Května 1945 do vyhlášení tohoto zákona pro území přechodně odloučené od území zemí České a Moravskoslezské podle předpisů, upravujících notářství na ostatním území těchto zemí, považují se za rozhodnutí a opatření vydaná v rámci platných předpisů. Podobně se považují za úkony provedené v rámci platných předpisů úkony, které byly v téže době na území přechodně odloučeném provedeny notáři nebo jejich náměstky podle předpisů platných na ostatním území jmenovaných zemí.

§ 10.

(1) Zrušuje se použitelnost ustanovení opatření Stálého výboru ze dne 16. listopadu 1938, č. 285 Sb., kterým se mění některá ustanovení o notářských komorách a notářích, vládního nařízení ze dne 17. prosince 1938, č. 348 Sb., o sloučení notářských sborů v zemi Moravskoslezské a o místních okrscích notářů, a vládního nařízení ze dne 23. května 1940, č. 215 Sb., o obsazování některých notářských míst se závazkem platiti důchod ve prospěch předchůdce.

(2) Zároveň se zrušuje použitelnost říšskoněmeckých právních předpisů upravujících notářství, které byly v době nesvobody vydány pro území zemí České a Moravskoslezské.

§ 11.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení a platí v zemích České a Moravskoslezské; provede jej ministr spravedlnosti.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Drtina v. r.

